

Kossuth Rádió, Napközben c. műsor (2017. január 3.)

Riporter (R): És itt van velünk egy mesehős is, pontosabban egy mesehős édesanyja. Sziklai Bengyel Nóra, akinek a gyermeke és ő maga is szerepel egy gyermekkönyvben, a Kuku és barátai című könyvben. Hogy lettek hősök? Mesehősök?

Sziklai Bengyel Nóra (SzBN): Jó napot kívánok! Igen, egészen pontosan a kisfiam szerepel benne. Ő érintett az autizmusban, és van egy segítőkutyája. Loványi Eszter, aki az én kolléganőm a NEO Magyar Segítőkutyá Egyesületben, írt egy mesekönyvet, a Kuku és barátait. Igaz történetek alapján íródott, és mi is belekerültünk. Ebben a mesekönyvben egy hallássérült-segítő kutya mesél az életéről és a barátairól.

R: Ugye itt ebben a különlegesség az, hogy a hősök sérült gyermekek, fogyatékkal élő gyermekek, vagy részben azok, vagy maga a kutya?

SzBN: Részben, itt több sérüléssel találkozhatnak a gyerekek, különböző típusú segítőkutyákat mutat be a mesekönyv. Egészen pontosan Kuku, a hangjelző kutya mutatja be a barátait, és mindegyik típusú segítőkutyának más-más gazdája van. Felnőttek is, és gyermekekkel is találkozhatunk ebben a mesekönyvben.

R: Ugye azt mondhatjuk azt, hogy azért ez egy szokatlan dolog, tehát ezek a mesehősök ezzel együtt is – tehát nem nagyon találkozunk. Fogyatékkal élő mesehősökkel nem nagyon találkozunk, beteg mesehősökkel nem nagyon találkozunk. A népmesékben szegények vannak, meg legkisebbek vannak. Lehet, hogy ezek a régi megfelelői ezeknek a szerepeknek, de egy „tolószékes” kisfiú ritkán szerepel mesében, legalábbis én nem nagyon láttam ilyet.

SzBN: Igen, az író Loványi Eszter gyógypedagógus és szociológus, születésétől kezdve hallássérült és a NEO Segítőkutyá Egyesületben önkéntesként dolgozik. Mi ott a segítőkutyák képzésén túl egy társadalmi tudatformáló tevékenységet is végzünk, mely keretében ellátogatunk iskolákba, óvodákba és a segítőkutyáinkkal együtt különböző foglalkozást tartunk. Ennek a foglalkozásnak az ötletei nyomán íródott meg ez a mesekönyv, mert azt tapasztaltuk, hogy...

R: Halló, halló... Itt ez most egy kicsikét megszakadt, Ön hall minket?

SzBN: Én igen, én itt vagyok.

R: Bocsánat, most már halljuk. Odáig jutott el, hogy azt tapasztaltuk...

SzBN: Azt tapasztaltuk, hogy ebben az életkorban a gyerekek nagyon nyitottak a másságra. Tehát ennek a mesekönyvnek a nem titkolt célja az érzékenyítés is.

R: Tehát szeretnének megmutatni olyan gyermekeket, akik mások, ha úgy tetszik, nem feltétlenül egészségesek, nem feltétlen hallanak, látnak, de ők is a világunk részei. Na, most a népmesékben a legkisebb fiúból azért általában a legnagyobb lesz, ő lesz a királyfi, a legszegényebből lesz a leggazdagabb. Tehát ezek a mesék magukban hordozzák a feloldást, ha úgy tetszik a győzelem lehetőségét. Egy fogyatékkal élő gyermeknek nem mondhatjuk, hogy újra fogsz járni, egy autistának nem mondhatjuk, hogy egyszer majd nem lesz autista, vagy a vaknak nem mondhatjuk, hogy újra látsz. Ezekben a mesékben a hősi szerep, vagy az örömszerzési lehetőség az micsoda? Az, hogy magammal találkozom?

SzBN: A Kuku és barátaiiban tulajdonképpen ez a segítőkutyák révén nem egy nehéz téma ez az egész fogyatékoság. Tehát itt igazából az egésznek az a célja és a legfontosabb tanulsága, hogy a fogyatékoságok ellenére a többiekkel együtt élünk egy közös világban és egy közös társadalomban élünk. Tehát ez a mesekönyv egyik fő mondanivalója.

R: Tehát itt a bemutatás a lényeg, és itt van velünk a telefonon keresztül Kerekes Valéria mesekutató... *(más téma következik)*